

அருள்மிகு பரணிகுப்பு
ஸ்ரீ நிரௌபதையம்மன் ஆலய
வழிபாடும் வரலாறும்

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர் : வழிபாடும் வரலாறும்

ஆசிரியர் பெயர் : திரு. தி. பாஸ்க்கரன்
(பாண்டித்தூமிலன்)

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு விபரம் : இரண்டாம் பதிப்பு

பதிப்பு ஆண்டு : 2008

உரிமை : ஆசிரியருக்கு

வெளியீடு : வதனா வெளியீடு

சமர்ப்பணம்

பல்வகைச் சிற்ப்பும் ஒருங்கே பொருந்தப்
பெற்ற பாண்டிருப்புக் கிராமத்திலே
பலநூறு வருடங்களுக்கு முன்னே
தாதன் என் னைத் தபசியினால்
தாபிக்கப்பட்ட னீ திரௌபதையம்மன்
ஆலய வழிபாட்டுச் சிற்ப்பும் வரலாற்றுப்
பெருமையும் இந்நூலின் பாடல்
வரிகளாகக் கொண்டு என் குரு சிவமூர்
மர.கு. சதாசிவ ஐயர் அவர்கட்கு
சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இவ்வண்ணம்

பாண்டித்தமிழன் (பாஸ்க்கரன்)

இல. 202/1, விவேகானந்தர் வீதி,

பாண்டிருப்பு-01

கல்முனை.

சுருவின் ருல்வாச்

கங்கை வளமும் காவேரி நீர்வளமும்
மங்காத் தமிழ் வளமும் மாறாத் திருநாட்டில்
சிந்துநதி பெருகி திரைபுரண்ட தன்மையினால்
வந்தேயுதித்ததிந்த வளமான சீரிலங்கை

பாண்டவரும் பாஞ்சாலி பரந்தாமன் தன்னுடனே
பூண்டகருணை பொலிவு பெறுந் தன்மையினால்
பாண்டிருப்பென்ற பழம்பெருமை பார்புகழ்
தன்னகத்தே கொண்டு தனிப்பெருமை கொண்டதுவும்

வாழை பலாக்கனியும் வான்கமுகு தேன் கரும்பு
மாறாது என்றும் விரிந்து பொலிந்திருக்கும்
செந்நெல் வயலும் சீர்களளி சேலினமும்
பன்னல் குமுதம் பசவல்லி பாரில் சிறக்கும்

சீரோங்கு செல்வத் திருவிளங்கு பாண்டிருப்பில்
ஏரோங்கு வேழாளர் நற்குடியில் வந்துதித்த
பேரோங்கு திருவிளங்கம் பிதா மாதா ராசம்மா
பாரோங்கு செய்தவப்பயனாக பாஸ்கரணும்

பார்ப்பார் குலத்துப் பஞ்சாட்சரம் வளிவந்த
மாணிக்கமீன்ற மணிவிளக்காய் திகழும்
சதாசிவனார்தன்னை தன் குருவாய்க் கொண்டு
பாரதமும் கந்தப் புராணமும் கற்றுணர்ந்தார்

ஐந்துகரத்தனையும் ஆறுமுகத்தனையும்
பரந்தாமன் பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலி தன்னையும்
சிந்தையிலே உதித்த சிந்தனையினால் துதித்து
பந்தமறப் பாடப் பரம் பொருளே ந்துணையே

இவ்வண்ணம்

அமரர் சிவஸ்ரீ மா.கு. சதாசிவ ஐயர்
அவர்கள்

(முதல் பதிப்புக்கு வழங்கியது)

ஆசிரியர் உரை

ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு எத்தகையது என்பதை அறிந்து கொள்ளும் வழி ஒன்றுள்ளது. அதாவது அவ்வூரிலுள்ள கோயில்களின் சிறப்பும் , வழிபாட்டு முறைகளும் மக்களின் பண்பாடு கலாச்சார விழுமியங்களுமே. இந்து சமயிகளின் வாழ்க்கையானது கிரியைகள், சடங்குகள், அனுஷ்டானங்கள் இசம்பிரதாயங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. சீலம் அல்லது நல் லொழுக்கத்திற்குச் சான்றாக மஹாபாரதம் அமைந்திருக்கின்றது. மஹாபாரதத்தில் பதினெட்டு என்னும் எண்ணிக்கை முக்கியமான இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதே போன்று பாண்டிருப்பு ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலய வருடாந்த பதினெட்டு நாட்பூசையானது கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி பதினெட்டாம் நாட்பூசையான தீமிதிப்புடன் இனிதே பத்தொன்பதாம் நாள் பால்பள்ளயத்துடன் நிறைவு பெறுகிறது. இப்பூசை விதிமுறைகள் மஹாபாரதம் என்னும் பெரியநூலில் பலநூற்றாண்டுகளாக மக்கள் உள்ளத்தில் ஓர்சீரிய இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாடல்களில் இக்கோயிலின் வழிபாட்டுமுறைகளை எளிமையான உரைநடையில் பாடலாக “வரலாறும் வழிபாடும்” நூல்வடிவாகத் திகழ்வதற்கு எனது பலகால மஹாபாரத பாடலுக்கு உரைசூறும் பயிற்சியும் எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ மாணிக்கப் பிள்ளையார் அனுஷ்டானமும், எமது கிராமத்தை காத்து ரட்சித்துக் கொண்டிருக்கும் அகிலாண்ட கோடி பிரமாண்ட நாயகனாம் அவதார புருஷன் ஸ்ரீமன் நாராயண மூர்த்தியினதும் தேவி திரௌபதையின் அனுக்கிரகமும் கிடைத்தமையே. உங்கள் கைகளில் பரிமளிக்கும் இந்நூலை படித்துச் சுவைத்து பயன்பெறுவது உங்கள் உரிமை.

ஓம் கணபதி துணை

பாண்டவர் கோயில் வந்ததை
பக்குவமாகவே பாடுவதற்கு
வேண்டும் வரந்தனை தந்தருள்வாய்
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயகனே

ஆலை அரசு கொக்கட்டியும்
அத்தி மருதை இலுப்பைமரம்
சோலை வனமாய் நிறைந்ததனால்
சொல்லி வைத்தார் ஆலம் சோலையென்று
ஆலம் சோலையென்னும் பெயரதனை
ஆதியில் ஊரவர் கூறிவந்தார்
காலம் ஐநூறு ஆண்டுமுன்னே
அம்மை திரௌபதை பாண்டவர்க்கு
கோயில் அமைத்த காரணத்தால்
பாண்டிருப் பென்னும் பேராசக

கங்கை ஜமுனை சிந்துவொடு
காவிரி வைகை நதிபாய்ந்து
இங்கிதம் பொங்கும் திருநாடு
இந்தியா வென்னும் பெருநாடு
கொங்கர் குடிகொண்ட தேசமது
கொங்க தேசமென்று தானழைப்பார்
அங்கிருந்தானொரு நந்தபசி
ஆதிபரமனைப் போல் வடிவாம்
இங்கிதமாகவே இங்குவந்தான்
ஏழுமலையானைக் காண வென்று

வந்தனன் தாதன் இலங்கைநகர்
 வள்ளி தெய்வானை நாயகனாம்
 கந்தன் குடிகொண்டு அருள் சுரக்கும்
 கதிரை மலைதனைச் சென்றடைந்து
 பந்தமில்லாத குணமுடையோன்
 பக்குவமாக வணங்கியபின்
 வந்த பணிதனைத் தான்தொடர
 வனங்கள் கடந்து நடைநடந்து
 திங்கள் நிலவென நீறணிந்தோன்
 தீர்க்கமாய் கீழ்த்திசை நோக்கி வந்தான்

வந்தான் வனங்கள் பலகடந்து
 வாழும் மிருகம் பறவைகளை
 கண்டு மகிழ்ந்து வழிநடந்து
 கானகம் விட்டு ஊர்நோக்கி
 அந்தணன் போலும் வடிவுடையோன்
 அக்குமணிமாலை தானணிந்தோன்
 சங்கமன் கண்டிப் பிள்ளையாரை
 சாட்சாங்கமாகவே தான்பணிந்து
 தெங்கு கமுகு செழித்தோங்கும்
 திருக்கோயிலூரை வந்தடைந்தான்

திருக்கோயிலூரில் சிலகாலம்
 சித்திரவேலனைத் தான்வணங்கி
 கரத்தில் கமண்டலங் கொண்டவனும்
 காட்டினான் அற்புதம் ஊரவர்க்கு
 அற்புதங் கண்ட ஊரவரும்
 ஆச்சரியங் கொண்டு மகிழ்வாக
 செப்பற்கரிதான அற்புதத்தின்
 சேதியை கூறிட வேண்டுமென்று
 கலிங்கர் குலத்து காவலனை
 கண்டு அதிசயங் கூறினரே

செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்வடைந்த
தேசத்து வன்னிமை ஊரவரை
உதவியாய் கூட்டி அழைத்தெடுத்து
ஒன்றாகச் சேர்ந்து நடைநடந்து
அதிவேகமாகவே தான்நடந்து
ஆலயந்தன்னையும் வந்தடைந்தார்
வந்தவர் கண்டனர் தாதனையும்
வடிவேல் குடிகொண்ட ஆலயத்தில்
விந்தை மகிழ்ந்திடத்தாதனையும்
வீழ்ந்து வணங்கினர் ஊரவர்கள்

வன்னிமையோடு ஊரவர்கள்
வணங்கிடக் கண்ட தாதனுமே
கண்ணியமாகவே ஆசிரிசொல்லி
காட்டினான் அற்புதம் பற்பலவும்
அற்புதங்கள் பல கண்டதுமே
ஆனந்தங்கொண்ட மனத்தோடும்
எத்திசையும் புகழ் பூத்தவனாம்
எதிர்மன்ன சிங்க வன்னிமையும்
சித்தம் மகிழ்வாக தாதனிடம்
சேதிகள் கேட்டு அறியலுற்றான்

இந்திய தேசத்திலோர் நாடு
இங்கிதம் பொங்கிடும் கொங்கதேசம்
அங்கிருந்தே வந்த சேதிதனை
சங்கை படத்தாதன் கூறியதும்
வந்ததன் நோக்கம் என்னவென
வரிசையாய் வன்னிமை கேட்டதுமே
அந்தணன் போலும் வடிவுடையான்
அடுக்காகவே நோக்கம் கூறலுற்றான்
பாரதநற்கதை தன்னையுமே
பண்ணாகப் பாடி உரைசூறி

சீரோடு பாண்டவர் பத்தினிக்கு
 சிறப்பாக ஆலயந்தானமைத்து
 பேர்பெறு பாரத நற்கதையை
 பாரிலுள்ளோரும் தானறிய
 பாரதம் பதினெட்டு நாள்பூசை
 பக்குவமாக நடத்துவதற்கு
 சேரவே ஆலயந்தானமைக்க
 செப்பமாய் ஓரிடம் வேண்டு மென்று
 கூறலும் வன்னிமை தான்கேட்டு
 குறையேதுமில்லாமல் ஏற்றனளே

தாதனுக்கு தரம் கூறியபின்
 தக்கதோர் வன்னிமை ஊரவரும்
 ஓதம் முழங்கு கடலருகே
 ஓரிடந்தேடிக் காண்பதற்கு
 தாதனின் சம்மதந்தானறிய
 தரைவழியாக நடைநடந்து
 காடும் செடியும் கடந்து வந்து
 கண்டனரே ஆலம் சோலைதனை
 தேடுமிடம் தனைக்கண்டதுமே
 தெய்வத்தின் சந்நிதிக்கேற்றதென்று

உளப் பொலிவாகவே கோயில் கட்ட
 கிழக்குப் புறமாய் சமுத்திரமும்
 மேற்குத் திசையில் வயல் வெளியும்
 தளப்பமில்லாமலே கண்டதனால்
 தக்க இடமெனக் கண்டபின்னே
 கொக்கட்டி மரநிழல் தன்னிலொரு
 கோயில் அமைத்திட வேண்டுநென்று
 தாதன் மொழிப்படி வன்னிமையும்
 தக்கசனங்களும் ஒன்றாக
 கூடியே கொத்துக் குழை எடுத்து

ஆலைமரநிழற் சோலைதனில்
 அமைவாகக் கால்கள் தறித்தெடுத்து
 சேமமதாகவே நந்தினத்தில்
 கோயில் அமைத்தனர் பக்குவமாய்
 பக்குவமான நிலையமதில்
 பந்தலைக்கட்டி முடித்த பின்னே
 பத்தாசி தப்பாமல் பூசைபண்ண
 பார்த்தெடுத்தான் புரட்டாதி மாதமது
 அத்தினம் அமாவாசைத் திதியதனில்
 அடுத்திடு செவ்வாய் கிழமை தனில்

ஆலயந்தனில் பூசைபண்ண
 ஆய்தெடுத்தே நல்லநாளதனை
 பூவொடு வாழைக் கனியெடுத்து
 புத்தம் புதுப்பழம் பாக்குடனே
 பச்சை அரிசுடன் வெற்றிலையும்
 பண்டாரப் பொட்டும் தானெடுத்து
 அட்ஷரம் வைத்து உருக்கொடுத்து
 அலைகடல் ஓரம் மடைபரப்பி
 கும்பம் நிறுத்தி உருக்கொடுத்து
 கொலுவாக நின்று வலம்வந்து

பூசை முடித்து சாமமதில்
 புத்தம் புதுவெள்ளைச் சேலைதனில்
 கேசவன் பத்து அவதாரம்
 கீர்த்தி விளங்கவே தானெழுதி
 சோதி விளங்க விளக்கேற்றி
 சொல்லியவாறு மடை பரப்பி
 கற்பூர தீபமும் தான் காட்டி
 கண்ணன் திருவடிதான் வணங்கி
 கம்பம் நிறுத்தி கொடியேற்றி
 கணபதி பூசையுந்தான் முடித்தான்

இரண்டாம் நாள் பூசைதனை முடித்து
இரவு கழிந்த சாமமதில்
சலந்தனைக் கொண்டு தலைமுழுகி
சாட்டாங்கமாகவே நீறணிந்து
மலர்ந்த மலரொடு வெற்றிலையும
மற்றுள்ள பாக்கு பழத்துடனே
சுகந்த மணந்தரும் கமுகின்பூ
சுறுக்காயெடுத்து மடைபரப்பி
பாண்டவர் பத்தினி திரௌபதிக்கு
பட்டு பீதாம்பரம் கட்டிவைத்து

அலங்காரம் செய்து உருக்கொடுத்து
ஆலயந்தன்னுள்ளே பூசைசெய்து
கொலுவும் நிறுத்தி பூசைபண்ணி
கோயிலைச் சுற்றி வலம்வந்து
சிலம்பு உடுக்கை பறைமுழங்க
சென்றிடுவார்கள் ஊர்வலமாய்
ஊர்வலம் சென்று காட்டினிலே
உயர்ந்ததோர் வீரை மரந்தறித்து
பேர்பெறுநாட்கால் தானெடுத்து
பெரியோர் புடைகுழக் கொண்டுவந்து

தாதனும் பாண்டவர் கொலுவினரும்
தக்கதோர் நாட்கால் தனையெடுத்து
குதானமாகவே ஆலயத்துள்
கடரொளி வீசவே வைத்தபின்னே
மாலைப்பொழுது பூசை பண்ணி
மண்டாட்டுப்பாடி வலம் வந்து
தேசம் புகழ்ந்திடு பாரதத்தை
தெளிவாகப் பாடல் பாடுவதற்கு
பூசை முடித்து ஏடவிழ்த்து
புண்ணியன் தாதனும் பாடினனே

பதினெட்டு நாளும் பூசைதனை
 பக்தி சிரத்தையாய் செய்முறையே
 அதிகாலை தன்னில் தலைமுழுகி
 ஐவராயுள்ளோரை கொலுநிறுத்தி
 முப்புரி நூலொடு உருத்திராட்சம்
 முறையாய் திருநீறு தானணிந்து
 தப்பிதமில்லாமல் காப்புக்கட்டி
 தக்கதோர் பண்டாரப் பொட்டணிந்து
 கற்பூரதீபமும்தான் காட்டி
 கனிவாக மண்டாட்டுப் பாடிவைத்தான்

மண்டாட்டுப் பாடி நமஸ்கரித்து
 மகிமைபெறு சமயப் பேழையுடன்
 அம்மாணைக் காயோடு முக்கோண
 அதிசயமான சிலம்பெடுத்து
 உட்பிரகாரந் தனிலிருந்து
 உருவுடன் மண்டபந் தன்னில் வைத்து
 பாண்டவர் கொலுவுடன் தாதனுமே
 பக்தியாய் வெளிவீதி சுற்றிவந்து
 மண்டபந் தன்னில் வந்து நின்று
 மாலையும் காலையும் பூசை செய்தான்

ஏழாவதுநாள் முகூர்த்தமதில்
 எழுந்தருளள் செய்து கண்ணனையும்
 தாளம் உடுக்கை சிலம்பொலிக்க
 தக்கதோர் தேரினில் கொண்டு வந்து
 பாளையுடன் பாக்கு வெற்றிலையும்
 பச்சை அரிசியில் அமுது செய்து
 வேளையாம் சாமம் முன்றதனில்
 வேண்டிய ரொட்டி பழம் வைத்து
 பூசையும் செய்து அரிராமர்
 தோத்திரம் பாடி முடித்தனனே

பனிரெண்டாம் நாளான சனிக்கிழமை
 பாஞ்சாலி திருமணந் தளக்கேற்ற
 பந்தல்கால் தன்னைத் தறித்தெடுக்க
 வடக்காகப் பாண்டிருப்பெல்லை சென்று
 வாகான பந்தல்கால் தான்தறித்து
 பாண்டவர் கோயிலில் கொண்டு வைத்து
 பாங்காக மூன்றான சாமமதில்
 பத்தினி திரௌபதை கோயிலிலே
 தேங்காய் பழத்தொடு வெற்றிலையும்
 சேரவே வைத்து பூசை செய்தான்

பூசை பதினைந்து நாள் முடித்து
 புதன் பதினாறாம் நாளதனில்
 பாசமுறு பஞ்ச பாண்டவரும்
 பத்தினி திரௌபதை தன்னோடு
 நாடு நகரது தானிழந்து
 வேடமும் மாறி வனம் போக
 தாதனும் ஊரவர் கண்டிடவே
 தகவாக பூசைகளும் தான்முடித்து
 வேடமும் மாற்றி உடைதரித்து
 வீமனின் கைதனில் வாள்கொடுத்து

தருமனும் தம்பிமார் நால்வரோடு
 தையல் திரௌபதை தன்னோடும்
 குருகுல வம்சத் துதித்தவர்கள்
 குருநாடுவிட்டுச் செல்வதுபோல்
 தாதனும் ஏனைய கொலுவினரும்
 தாமதமில்லாமல் தான்நடந்து
 ஊர்மனை காடு குளங்கடந்து
 உற்றவர் உள்ளம் நெகிழ்ந்திடவே
 ஆலயம் சென்று நமஸ்கரித்து
 அம்மையாம் காளிதனை வணங்கி

அஞ்ஞாத வாசமும் ஓராண்டு
ஐவரும் திரௌபதா தேவியுடன்
விராடனின் தேசம் தனையடைந்து
வேடமும் கொண்டனர் பிராமணராய்
பிராமண வேடந்தரித்ததுபோல்
பேர்பெறு பாண்டவர் இராப்பொழுது
குராமணம் வீசும் கண்ணனொடு
கூடிநடந்த கதைபோலும்
தாதனும் ஏனைய கொலுவினரும்
தையல் திரௌபதை தன்னோடும்

வந்தனர் யாவரும் ஒன்றாக
மாணிக்கப் பிள்ளையார் தனைவணங்கி
பந்தமில்லாத தாதனுமே
பாஞ்சாலி கோயிலைச் சென்றடைந்து
வீமனும் காட்டினில் தான்பறித்த
விதமான காய் இலை தானெடுத்து
பதமாய் கறிவகை தான்சமைத்து
பக்குவமாகவே அமுது வைத்து
தாதனும் ஏனைய கொலுவினரும்
தப்பாமல் உண்டு மகிழ்வடைந்தார்

அப்படியாகத் தாதனுமே
அணிபட வனவாசந் தனை நடாத்தி
தப்பிதமில்லாமலே காட்டினே
தக்கதோர் பத்தாசி முறைப்படியே
செப்பமதாகவே பூசை பண்ணி
சேரும் பதினேழாம் நாளதனின்
முப்பரந் தன்னை எரித்தவனாம்
மூவுலகும் போற்றும் சிவனிடத்தில்
பற்குணன் பாசுபதம் பெறவே
பாங்காகக் கைலைக்குச் சென்றதுபோல

மாலையில் பூசை முடிந்த பின்னே
 மற்றதோர் சாமிரண்டதனில்
 ஆலயந்தன்னுள் தாதனுமே
 அமைவாய் தவக்கோலந் தானெடுத்து
 பூநூல் தரித்து நீர்ணிந்து
 புள்ளிமான் தோலும் மயிலிறகும்
 ஆனவை யாவும் தானெடுத்து
 அம்புவில் ஏந்தி நடைநடந்து
 கூனல் பிறை சடை கொண்டவனை
 காணப் புறப்பட்ட அருச்சுனன் போல்

ஆலயத்துள்ளே தவவேடம்
 அருச்சுனன் போலவே தானெடுத்து
 தாதன் தவநிலை தனைநோக்கி
 தருமனின் பாதம் பணிந்த பின்னே
 சீதரன் தன்னை மனத்திருத்தி
 சீவனிடத்தே வரந்தான் பெறவே
 காதலுறு கைலைதான் நோக்கி
 கானகத்தாடே செல்வதுபோல்
 தாதனும் மெல்ல அடியெடுத்து
 தவநிலை நோக்கிச் சென்றனனே

இந்திரன் சொற்படி கீழ்ப்படிந்து
 எழிலான ரம்பை மேனகையும்
 சேரஅழகுறு ஊர்வசியும்
 அருச்சுனன் தன்னெதிர் வந்துநின்று
 ஆடல் பாடல் செய்து காட்டுதல்போல்
 மங்கையொருத்தி முன்னடந்து
 மாசாலங்காட்டி நிற்கையிலே
 அங்க அசைவுகள் ஏதுமின்றி
 அப்புறமாகவே தான் நடந்தான்

தாதனும் இவ்வாறு செல்கையிலே
 தவத்தைக் கெடுத்திடு மூகாசுரன்
 ஏனவடிவாக அருச்சுனன்முன்
 எதிரிடையாகவே வந்தனனே
 வந்திடும்வேளை களைப்படைந்து
 வனத்திடைச் சற்று அயர்ந்திருக்க
 கண்டனன் பன்றி வடிவத்தை
 கண்டும் காணாதவன் போற்பரமன்
 நின்றிடும் வேளையில் பார்வதியும்
 நேராகக் கண்டனள் பன்றிதனை

கண்டனள் பார்வதி தேவியுமே
 காத்திட எண்ணினள் அருச்சுனனை
 என்றிடும் எண்ணம் கொண்டவளாய்
 ஏகநாயகன் தனைச் சென்றடைந்து
 பன்றி வரவுதனை தனையவர்க்கு
 பார்வதி தேவியும் கூறினளே
 கூறிய வார்த்தை தனைக்கேட்டு
 குன்றில் இருப்பவன் தான் மகிழ்ந்து
 வந்தனன் அருச்சுனன் நம்மிடத்தே
 வரம்பிலா பாசுபதம் பெறவே

கொண்டான் அரிய தவமதனை
 கண்டோம் தவத்தின் பெருமைதனை
 என்று அரனும் உமையவட்கு
 ஏற்றதோர் வார்த்தைதனைக் கூறி
 பன்றி வடிவம் கொண்டவனை
 பாரில் வதைத்து அருச்சுனர்க்கு
 வேண்டும் வரமும் கொடுத்திடவே
 வேடுவ ரூபமும் தானெடுத்து
 பார்வதி தேவியும் வேடுவிச்சியாய்
 பச்சை மயிலோனைக் குழந்தையதாய்

வேதங்கள் நான்கும் ஞானிகளாய்
 வேடுவர் கூட்டமாய் கணத்தவரும்
 காடும் மலைகளும் தானதிரக்
 கயிலை மலைவிட்டு தானிறங்கி
 அருச்சுனன் தன்னைக் கொல்லவந்த
 அரக்கனாம் பன்றிதனைக் கொல்ல
 அம்மை உமையும் அரனோடு
 கணத்தவராய் வந்தவேடுவரும்
 கண்டனர் பன்றிவடிதனைக்
 கொண்டான் சிவனும் கோபமது

கோபமது கொண்டு சிவனாரும்
 கொல்ல வந்த கொடும் பன்றிதனை
 வேகமதாகவே வில் வளைத்து
 விட்டனன் அம்பு பிளந்துபட
 பட்டதும் பன்றி வீழ்ந்துவிட
 பார்வதி தேவி மனம் மகிழ்ந்து
 பக்தியாய் தவம் செய்யுருச்சுனர்க்கு
 பாகபதாஸ்திரம் தான்வழங்க
 பெற்றவன் போலவே தாதனவன்
 உற்றதவம் விட்டு வந்த பின்னே

சாமிரண்டு முடிந்தபின்னே
 தருமனும் தம்பிமார் நால்வரோடு
 மாயவன் தானும் ஒன்றாக
 மைந்தன் அரவானைத் தானழைத்து
 சேமமுறப் பலிகூட்டியதுபோல்
 செய்த அரவான் உருவமதை
 தாதன் களப்பலி கூட்டியபின்
 தக்க சரிதையைக் காட்டியபின்
 தாளாத சோகமும் தானடைந்த
 தருமனும் தம்பிமார் திரௌபதையும்

வேளையில் சென்று தலைமுழுக்கி
 வெள்ளை நிறத்துணிதானணிந்து
 காளை அரவான் இறந்தமைக்கு
 கதறி அழுதது போலவேதான்
 தாதனும் ஏனைய கொலுவினரும்
 தாளாது ஒப்பாரி வைத்த பின்னே
 பூசை முடித்து வலம் வந்து
 புனிதமாய் வெட்டிய தீக்குளிக்கு
 காவலனும் வைத்து பலிகொடுத்து
 கட்டை அடுக்கி தீமூட்டினனே

மூட்டிய தீயில் வீரமரம்
 முறையாக வெட்டி தானடுக்கி
 காக்குங் கடவுள் கண்ணனையும்
 நோக்கி வணங்கி பூசைபண்ணி
 பத்தொடு எட்டுமுறை பூசை
 பக்குவமாகவே செய்தபின்னே
 மண்டாட்டுப் பாடி வலம்வந்து
 மாலைவரை பூசைதான் முடித்து
 சென்றான் தாதன் கடற்கரைக்கு
 சேமமாய் கும்பம் தான் நிறுத்தி

கும்பம் நிறுத்தி மடைவைத்து
 குரவை சிலம்பு பறையுடனே
 சங்கு முழங்கப் பூசை பண்ணி
 சாட்டாங்கமாக வணங்கிய பின்
 மும்முறை கும்பம்தனை வளைத்து
 முழ்கினான் தாதன் சமுத்திரத்தில்
 சமுத்திரந் தன்னில் தலைமுழுக்கி
 சாந்தான மஞ்சளும் தான் பூசி
 கும்பமெடுத்து தலையேந்தி
 கோயிலை நோக்கி நடந்தனனே

நடந்தனன் தாதன் உருவெடுத்து
 நாரணன் தன்னை மனத்திருத்தி
 படர்ந்த சடையுடைத் தாதனுமே
 பாவை திரௌபதி போல் நடந்து
 ஆலயந்தன்னைச் சுற்றிவந்து
 அற்புதமான தீக்குளியில்
 பாளை அரிசி மஞ்சல்தனை
 பக்குவமாகவே கலந்தெடுத்து
 பூவெனும் தீயில் தான் போட்டு
 புனிதனாம் தாதன் நடந்தனனே

தாதனும் தீயில் நடத்தல் கண்டு
 தக்கதோர் வன்னிமை ஊரவரும்
 தீயில் பிறந்த திரௌபதையாம்
 தெய்வத்தின் சக்தியைத் தான்பார்த்து
 வேதங்கள் நான்கொடு ஐந்தான
 பாரதக்கதையின் தத்துவத்தை
 பாரில் உள்ளோரும் அறிந்திடவே
 தாதனும் பாண்டிருப்பூரினிலே
 தக்கதோர் பத்தாசி முறைப்படியே
 கோயில் அமைத்தங்கு பூசைசெய்தான்

பத்தோடு ஒன்பது நாளதனில்
 பாண்டுவின் புத்திரன் தருமனுக்கு
 முத்தொடு ரெத்தினம் தான்கலந்த
 முடி சூட்டும் பூசைதனை நடத்த
 பாக்கொடு வெற்றிலை பழமுடனே
 பச்சை அரிசியும் தானெடுத்து
 விநாயகர் தனக்கும் சரஸ்பதிக்கும்
 வேண்டியவாறே பூசைபண்ணி
 வியாச பகவானை மனத்திலிருத்தி
 வாழியும் பாடி ஏடுகட்டி

தருமனும் தம்பிமார் நால்வரொடு
 தையல் திரௌபதி வீற்றிருக்க
 தேவர் முனிவர்கள் சூழ்ந்ததுபோல்
 ஊரவர் யாவரும் வீற்றிருக்க
 மாயவன் கண்ணன் முடியெடுத்து
 மங்கள மேளம் முழங்கிடவே
 தூய தருமன் சிரமீது
 துவாரகையின் நாயகன் முடிசூட்டி
 நாடுநகர் தனை பெற்றதுபோல்
 தாதனும் சரிதையைக் காட்டினனே

பள்ளயப்பூசைகள் யாவையுமே
 பத்தாசி முறையாகத் தான் நடத்தி
 அற்புதமாகவே உற்சவத்தை
 அனைவரும் காணவே காட்டினனே
 உற்சவந் தன்னை ஊரவரும்
 உயர் எதிர்மன்னனாம் வன்னிமையும்
 அற்புதங்கண்டு அதிசயித்து
 ஆனந்தங் கொண்டு மகிழ்ந்தனரே
 ஆண்டுக் கொருமுறை ஆலயத்தில்
 அற்புதமாகவே பூசை பண்ணி

தாதனும் இப்படிச் சிலகாலம்
 தங்கி இருந்து பூசைபண்ணி
 சீரும் சிறப்பொடு உற்சவத்தை
 செய்து வருகின்ற நாளதனில்
 காடும் பொழிந்து வளம்சிறக்கும்
 கண்டி நகராண்ட மன்னவனாம்
 பேரிற் பெரிய விமலதர்ம
 சூரியனெனும் புகழுடையான்
 கோயிற் சிறப்பது கேட்டறிந்து
 கொற்றவன் ஆலயங்காண எண்ணியவேளை

காண்பவரெல்லோரும் அதிசயித்து
 கண்டியை ஆண்ட மன்னனுக்கு
 சேதியை வன்னிமை சொன்ன பின்னே
 சீக்கிரமாய் கோயிலை வந்தடைந்து
 கண்ணன் திரௌபதி தன்கருணை
 கண்டு மகிழ்ந்து அதிசயித்து
 வேண்டும் விளை நிலம் தன்னோடு
 வெள்ளிக் களஞ்சியம் தான்சேர
 தூண்டு திகிரி தந்தமுடன்
 சுடரான் முத்துக்கள் தான்கொண்டு

விந்தை மகிழ்ந்திட ஆளுகின்ற
 விமல தர்மனெனும் சூரியனும்
 பந்துக்கள் சூழவே கோயில் விட்டு
 பக்குவமாய் கண்டி சென்றுபின்னே
 வன்னிமை ஊரார் தனை அழைத்து
 வருடாந்தப் பள்ளயப் பூசை செய்ய
 பன்னிரெண்டு குடி மக்களுடன்
 பகுதியாம் நான்கு சாகியமும்
 புண்ணிய பூமியில் பூசை செய்ய
 பொருத்தமாய் நிர்வாகம் தெரிந்து வைத்து

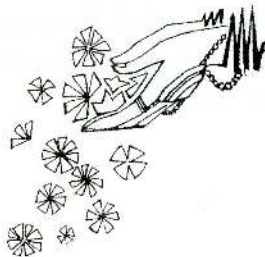
ஆண்டுக்கொரு முறை உற்சவத்தை
 அலங்காரமாக நடத்துவதற்கு
 வேண்டும் உதவியும் தான்கொடுத்து
 விதமாகப் பூசையும் தான் நடத்தி
 கலிங்கர் குலத்துக் கதிபதியாய்
 களங்க மில்லாமலே ஆண்டுவந்தான்
 தாதனும் தன்பணிதான் முடித்து
 தக்க கடமைகள்தான் முடித்து
 வேதியன் மீண்டும் தன்நாடு
 வெற்றிக் களிப்போடு சென்றனனே

நன்றி

ஆலய வழிபாட்டின்போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிமுறைகள்

ஆலய உற்சவநேரங்களில் ஆலயங்களுக்கு வரும் பக்த அடியார்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சில விதிகள் பற்றி ஆராய்வோம். இந்து மதத்தில் நம்முன்னோர்கள் பலவிதிமுறைகளை கடைப்பிடித்து ஆலயத்தூய்மையினையும், வழிபாட்டுத்தூய்மையினையும் காப்பாற்றி பயன்களைப் பெற்று வந்தார்கள். தற்காலத்தில் இவ்விதிமுறைகள் அருகி வருகின்றதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஓங்கடமையாக எண்ணியே பெரும்பாலும் வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றது. இவைகளில் மிக முக்கியம் ஆலயங்களுக்கு அடியார்களின் ஒழுக்கமான வருகையாகும். தூய்மையான வழிபாடுபற்றி சில விடையங்களை தெரிந்து எம்மை மேம்படுத்திக் கொள்வோமாக.

1. ஆலயங்களுக்கு வரும் பெண்கள் குறிப்பாக தலை விரிகோலமாக வருதல் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

* தலைவிரிகோலம் : அபசகுணம் , நற்காரியங்களுக்கு கூடாது, எமது முடி ஆலயத்தில் விழுவதனால் பல பூஜைப் பொருட்கள் அசுத்தப்படும்

2. முக்கியமாக ஆலயத்தினுள் வருமுன் கால்களைக் கழுவி வருதல் வேண்டும்.

* வரும் பாதைகளில் பலவிதமான அசுத்தங்களை மிதிக்ககூடும் என்பதனால்.

3. அர்ச்சனைப் பொருட்களைக் கொண்டு வரும் போது பொருட்களைக் கழுவுதல்

* தேங்காயை துப்பரவு செய்து கழுவி வருதல் அவசியம். சிலர் கடைகளில் தேங்காயை வாங்கியபடியே கொண்டுவருவர்.

4. ஆலய வளாகத்தில் பூஜை நேரங்களில் தேவையற்ற கதைத்தல், கையடக்கத் தொலைபேசியில் பேசுதல் தவிரக்கப் படுதல் வேண்டும்.

5. ஆலய வழிபாட்டின் போது எமது அங்கங்கள் தொழும் நிலை.

அ.கண் ~ சுவாமியைப் பார்த்து வழிபடல்.

ஆகாத ~ மந்திரங்கள், தேவாரங்களை கேட்டு வழிபடல்.

இ. மூக்கு ~ ஆலய நறுமணங்களை முகர்ந்து வழிபடல்.

ஈ. வாய் ~ சுவாமி நாமங்களையும், தேவாரங்களையும் பாடி வழிபடல்.

உ. கை ~ கூப்பி வழிபடும் முறை.

ஊ. கால் ~ ஆலய பிரகாரத்தை சுற்றிவந்து வழிபடல்.

6. திரைச்சீலை போடப்பட்டிருக்கும் போதுவழிபடுதல், நமஸ்கரித்தல் கூடாத.

7. விழுந்து வணங்கும் போது கால்நீட்டும் பக்கம் தெய்வ சன்னிதிகளோ பெரியோர்களோ இல்லாத பார்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்க இருக்கிறதோ
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்
அது வீணாகுவதற்கு
எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது
எதைக் கொடுத்தாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது
மற்றொரு நாள்
அது வேறொருவருடையதாகும்.

**இந்த மாற்றம் உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்**

